

Sygn. akt: I C 313/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy (...) S.

przeciwko R. H.

o zapłatę

I. utrzymuje w całości Wyrok Zaoczny Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie IC 313/18 upr,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1156 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 313/18

UZASADNIENIE

Powód Gmina (...)w S. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. H. kwoty 4.774,10 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i zasądzenie kosztów procesu.

Roszczenie swoje uzasadnił tym, że w dniu 8 lutego 1995 r. powód zawarł z J. i W. H. umowę o ustanowieniu odrębnej własności lokalu nr (...) położonego w S. przy ul. (...). Zgodnie z § 5 umowy J. i W. H. zobowiązali się do zapłaty kwoty 4.410 zł w dziewięciu ratach po 490 zł płatnych do 31 marca za każdy rok z góry, począwszy od roku 1996. Dodatkowo w umowę zastrzeżono, że od niezapłaconej ceny, tj. 4.410 zł naliczane będą odsetki obliczane co roku na podstawie wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego ogłaszanego przez Prezesa GUS za drugie półrocze w stosunku do pierwszego półrocza roku poprzedzającego płatność raty. J. i W. H. nie spłacili należności wynikającej z aktu notarialnego.

Niniejszym pozwem powód dochodzi należności z tytułu rat od 4 do 9 oraz związanych z nimi odsetek.

W związku ze śmiercią W. H., na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie sygn. akt INs 299/02, pozwany nabył spadek po Zmarłym, w 1/6 części. Domniemany udział spadkowy W. H. w prawie własności lokalu wynosi 1/2 części. Ponieważ nie doszło do działu spadku, jego spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe solidarnie.

Powód wskazuje, że pozwany w pismach z dnia 16.08.2007 r. i z dnia 5.02.2008 r. uznał swoje zobowiązanie względem powoda. Doszło zatem do przerwania biegu przedawnienia.

Na dochodzoną kwotę składa się kwota 1470 zł tytułem należnych 6 rat nieopłaconej ceny nabycia lokalu, kwota 3.304,10 zł tytułem odsetek umownych wyliczonych zgodnie z § 5 umowy z dnia 8 lutego 1995 r.

Wyrokiem Zaocznym z dnia 17 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie w sprawie IC 313/18 upr. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw od Wyroku Zaocznego wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że roszczenie dochodzone pozwem uległo przedawnieniu. Wskazał, że w piśmie z dnia 19.09.2017 r. wyraźnie określił swoje stanowisko podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia powoda w całości.

Sąd Rejonowy, ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 8.02.1995 r. Gmina Miejska S. ustanowiła odrębną własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul (...) i lokal ten sprzedała W. i J. małżonkom H., za kwotę 4907 zł. Na poczet ceny nabycia kupujący zapłacili kwotę 497 zł. Pozostała kwota, tj. 4410 zł została nabywcom rozłożona na 9 rat rocznych płatnych po 490 zł do dnia 31.03. za każdy rok z góry, poczynając od roku przyszłego. Jednocześnie w § 5 umowy postanowiono, że od niezapłaconej części ceny naliczane będą odsetki obliczane co roku na podstawie wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego ogłaszanego przez Prezesa GUS za drugie półrocze w stosunku do pierwszego półrocza roku poprzedzającego płatność raty. (umowa k.10-14)

Nabywcy nie uiszcili żadnej raty tytułem ceny nabycia lokalu mieszkalnego. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29.03.2002 r., w sprawie VI Nc 131/02, Sąd Rejonowy w Szczytnie nakazał W. H. i J. H. aby solidarnie zapłacili na rzecz Gminy Miejskiej S. kwotę 2.667,04 zł odsetkami ustawowymi. Zasadzona należność dotyczyła rat za okres od 1999 r. do 2001 r., odsetek umownych z § 5 umowy oraz podatku od użytkowania wieczystego. (dokumenty akt VI Nc 131/02 k. 2- 23)

W. H. zmarł, a postanowieniem z dnia 13.02.2003 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie stwierdził, że spadek po W. H. nabyli: żona J. H. oraz dzieci M. H., R. H. po 1/3 części. (odpis KW k. 18-21)

Nadal nie były regulowane należności z tytułu nabycia lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul (...). (bezsporne)

Pismami z dnia 12.02.2002 r., 25.02.2003 r., 4.03.2005 r., 27.02.2006 r., 27.02.2008 r., 17.02.2009 r., 23.02.2010 r., 8.03.2011 r., 23.02.2012 r., 5.03.2013 r., 27.03.2015 r., 16.05.2016 r. 31.07.2017 r., Gmina (...) S. informowała nabywców, a po śmierci W. H. także jego spadkobierców, o wysokości oprocentowania od niespłaconej reszty ceny sprzedaży lokalu należnej zgodnie z § 5 umowy i kwocie do zapłaty z tego tytułu. (pisma k. 26-39) W roku 2004 oprocentowanie z tego tytułu było takie same jak w 2003 r., w roku 2007 oprocentowanie z tego tytułu było takie same jak w 2006 r. (bezsporne)

Pismem z dnia 16.08.2007 r. pozwany R. H. zwrócił się do powoda o umorzenie odsetek od kwoty należności głównej z tytułu nabycia lokalu mieszkalnego. Zadeklarował, że spłaci jednorazowo kwotę należności głównej. Pismem z dnia 5.02.2008 r. ponownie zwrócił się do powoda o umorzenie całej kwoty wraz z odsetkami wynikające z zakupu lokalu mieszkalnego, z uwagi na to że zadłużanie nie powstało z jego winy oraz z uwagi na swoją sytuację rodzinną i finansową.

Pismem z dnia 3.08.2017 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.126,31 zł tytułem rat za lata 1996 -2004 powiększonych o należne oprocentowanie i ustawowe odsetki, tj. łącznie kwotę 35.646,31 zł. W piśmie z dnia 19.09.2017 r. pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. (pisma k. 22-25)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Pozwany nie przedstawił dowodów podważających ich wiarygodność.

Ponieważ pozwany nie kwestionowała wysokości należności dochodzonej przez powoda, w tej sytuacji sąd uznał, że kwota dochodzona przez powoda jest bezsporna.

Pozwany w sprzeciwie do Wyroku zaocznego kwestionowała zasadność dochodzonej przez powoda kwoty z uwagi na to, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

W ocenie sądu zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Co prawda, zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Treść przepisy art.118 k.c. w powołanej treści została określona ustawą z dnia 13.04.2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 9.07.2018 r. Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 13.04.2018 r. ust. 1 do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Natomiast zgodnie z ust. 2 cyt. ustawy jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Powód dochodzi należności z tytułu ceny sprzedaży lokalu mieszkalnego, która to cena została rozłożona na raty oraz odsetek wynikających z § 5 umowy z dnia 8.02.1995 r. , zgodnie z którym od niezapłaconej części ceny naliczane będą odsetki obliczane co roku na podstawie wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego ogłaszanego przez Prezesa GUS za drugie półrocze w stosunku do pierwszego półrocza roku poprzedzającego płatność raty. Nie są to zatem świadczenia okresowe, do których zastosowanie miałby trzyletni okres przedawnienia.

Powód wskazała, że dochodzi należności z tytułu rat od 4 do 9 oraz związanych z nimi odsetek. Zgodnie z umową z dnia 8.02.1995 r. poszczególne raty roczne miały być płatne po 490 zł do dnia 31.03. za każdy rok z góry, poczynając od roku przyszłego, tak więc rata IV płatna w dniu 31.03.1999 r, rata V płatna w dniu 31.03.2000 r, rata VI płatna w dniu 31.03.2001 r., rata VII płatna w dniu 31.03.2002 r., rata VIII płatna w dniu 31.03.2003r., a rata IX płatna w dniu 31.03.2004 r. Przedawnienie poszczególnych rat nastąpiło by zatem odpowiednio: IV – 1.04.2009 r, V – 1.04.2010 r., VI – 1.04.2011 r, VII – 1.04.2012 r., VIII – 1.04.2013 r., IX – 1.04.2014 r. Pozew został wniesiony (nadany w urzędzie pocztowym) w dniu 5.02.2018 r. Ponieważ przedawnienie nastąpiłoby przed wejściem w życie ustawy z dnia 13.04.2018 r., to zgodnie z art. 5 ust. 2 zd. 2 cytowanej ustawy, będzie miał zastosowanie przepis art. 118 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 9.07.2018 r. przewidujący 10 – letni termin przedawnienia tego typu roszczeń.

W świetle przedstawionych przez powoda dowodów należy jednak przyjąć, że pozwany uznał roszczenie powoda. Powód przedstawił pisma pozwanego z dnia 16.08.2007 r., w którym R. H. zwrócił się do powoda o umorzenie odsetek od kwoty należności głównej z tytułu nabycia lokalu mieszkalnego, zadeklarował, że spłaci jednorazowo kwotę należności głównej, z dnia 5.02.2008 r., w którym pozwany ponownie zwrócił się do powoda o umorzenie całej kwoty wraz z odsetkami wynikające z zakupu lokalu mieszkalnego, z uwagi na to że zadłużanie nie powstało z jego winy oraz z uwagi na swoją sytuację rodzinną i finansową.

Takie zachowanie należało potraktować jako świadomość pozwanego istnienia wierzytelności i wolę spełnienia zobowiązania, co pozwala zakwalifikować tę czynność, jako uznanie roszczenia.

W doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że uznanie roszczenia może być dokonane w dwóch formach: jako uznanie właściwe oraz uznanie niewłaściwe. Pierwsze stanowi nieuregulowaną odrębnie umowę ustalającą, co do zasady i zakresu istnienie lub nieistnienie jakiegoś stosunku prawnego, drugie zaś określone jest jako przyznanie przez dłużnika wobec wierzyciela istnienia długu. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.03.1997 r. II CKN 46/97, OSNC 1997/10/143) Uznanie niewłaściwe jest to każdy przypadek wyraźnego oświadczenia woli lub też innego jednoznacznego zachowania się dłużnika wobec wierzyciela, z którego wynika, że dłużnik uważa roszczenia za istniejące. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7.03.2003 r. (...) 11/01)

W praktyce o uznaniu niewłaściwym można mówić, gdy dłużnik dokona spłaty części długu, zapłaty odsetek, skieruje do wierzyciela wnioski o rozłożenie długu na raty, odroczenie terminu płatności lub o zwolnienie z odsetek lub długu. Zachowania te stanowią uznanie długu, gdyż wynika z nich, że dłużnik jest świadomy, iż ma dług wobec danej osoby. Przyznaje wobec wierzyciela istnienie długu. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.03.2004 r. V CK 346/03)

Powyższe rozważania dają podstawę do stwierdzenia, że oświadczenie pozwanego zawarte w pismach z dnia 16.08.2007 r i z dnia 5.02.2008 r., stanowiło potwierdzenie istnienia zobowiązania, a w konsekwencji czynność przerywającą bieg terminu przedawnienia zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 2 k.p.c. zgodnie z którym bieg przedawnienia roszczenia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, a skutkiem przerwania biegu terminu jest to, że przedawnienie biegnie na nowo. (art.124 k.c.)

Należy zatem przyjąć, że na datę wniesienia pozwu roszczenie nie było przedawnione.

Powód dochodzi od pozwanego 1/2 należności, jako od spadkobiercy W. H.. Zgodnie z art. 1034 § 1 k.c. do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe.

W tym stanie rzeczy na mocy powołanych przepisów oraz art.353 k.c., art.347 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Sąd omyłkowo, utrzymując w mocy Wyrok zaoczny, zamieści rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)